KARTA PRACY UCZESTNIKA MODUŁ 1 ROZDZIAŁ 3

Kontekst jako dodatkowe źródło wiedzy

Od ręcznie wybranego fragmentu do odpowiedzi z określonym zakresem

Czas	Pracujesz z	Rezultat
około 25 min	notebookiem i lokalnym modelem lub przykładami demo	porownanie_kontekstu.json

Porównasz trzy wejścia: bez dokumentu, z pełną procedurą i z procedurą urwaną po restarcie. Ustalisz, które twierdzenia mają podstawę w kontekście otrzymanym w konkretnej próbie.

Cel i rezultat rozdziału

Porównasz odpowiedzi bez kontekstu oraz z kontekstem pełnym i niepełnym w trzech niezależnych próbach.

Po zakończeniu masz

- trzy niezmienione odpowiedzi A, B i C;
- ocenę informacji potwierdzonych, braków i dopowiedzeń;
- porownanie_kontekstu.json oraz uzupełniony notebook R3.

Zanim zaczniesz

Rozpakuj cały pakiet i pracuj na własnej kopii katalogu Student. Zachowaj razem foldery notebooki, dane, kod i wyniki. Ścieżki w tej karcie są liczone od Student; pliki danych pozostają bez zmian.

Otwórz notebook

```
notebooki/M12_M1_R3_reczny_kontekst_start.ipynb
```

Materiał wejściowy	Do czego służy
dane/konteksty.json	Warianty pelny i niepelny dla prób B oraz C.
dane/instrukcja.txt	Instrukcja DocAssist 1.4, w tym sekcja 5.2.
konfiguracja.json	Model i ustawienia wspólne dla prób.

Wybierz demo albo ollama. Demo nie wywołuje modelu; ollama wymaga wcześniej przygotowanego stanowiska. Sposób przygotowania opisuje M12_M1_instrukcja_pracy.docx. Prezentacja M12-M1-v2: slajdy 34–48 przed podziałem na rozdziały.

Praca krok po kroku

Krok 1 Ustal tryb i konfigurację — Otwórz notebook i uruchom Przygotowanie.

- Wybierz demo albo ollama w istniejącym ustawieniu MODE. Dla ollama sprawdź konfiguracja.json.
- Zachowaj tę samą konfigurację dla całego zestawu. Zapisz katalog OUT.

Krok 2 Przeczytaj trzy warianty — Odczytaj pytanie oraz teksty pelny i niepelny.

- A nie zawiera dokumentu. B zawiera pełną sekcję 5.2. C kończy się po poleceniu restartu.
- W R3 litera C oznacza niepełny kontekst; w karcie R6 będzie oznaczać kontekst nietrafny.

Krok 3 Wykonaj trzy próby — Uruchom komórkę Porównaj trzy wywołania.

- Każde wywołanie tworzy nową listę wiadomości. Nie dodawaj historii poprzedniej próby.
- Zachowaj surowa_A.json, surowa_B.json i surowa_C.json. Nie poprawiaj wygenerowanych odpowiedzi.

Krok 4 Zweryfikuj odpowiedzi z kontekstem — Porównaj B i C z fragmentem przekazanym w danej próbie.

- Dla B sprawdź restart, kontrolę stanu, wynik active oraz wyświetlenie 50 wpisów dziennika przy wyniku innym niż active.
- Dla C sprawdź, czy model wskazał brak informacji o kontroli stanu. Nie oceniaj C tak, jakby otrzymał pełną sekcję.

Krok 5 Uzasadnij każdą ocenę — Uzupełnij oceny dla wariantów A–C.

- W co_potwierdza_kontekst wskaż dostępne informacje. W braki_lub_dopowiedzenia opisz pominięcia i treści spoza źródła.
- Wpisz wniosek dla każdego wariantu, a następnie uruchom zapis porownanie_kontekstu.json.

Krok 6 Określ granice eksperymentu — Zapisz notebook i przeczytaj wynik porównania.

- Wyjaśnij, dlaczego ręczny wybór fragmentu nie jest jeszcze automatycznym wyszukiwaniem RAG.
- Zaznacz, że A/B zmienia zarówno kontekst, jak i instrukcję odpowiedzi. Nie przypisuj całej różnicy wyłącznie długości dokumentu.

Ważne: ponowne uruchomienie komórki Przygotowanie tworzy nowy katalog. Jeśli ponowisz generowanie, otrzymane odpowiedzi oceń ponownie. Po samej korekcie komentarzy uruchom komórkę oceny i zapisu, bez nowego wywołania modelu.

Punkty kontrolne pracy

Po etapie	Masz sprawdzić	Gdy wynik nie pasuje
Przed próbami	B jest pełny, C niepełny, konfiguracja wspólna.	Porównaj klucze kontekstu i ustawienia.
Po próbach	Zapisano A, B i C bez wspólnej historii.	Sprawdź trzy pliki surowe i wejścia.
Po ocenie	C jest oceniany względem urwanego fragmentu.	Usuń z uzasadnienia założenia z pełnej instrukcji.

Nazewnictwo i zapis wyników

Notebook zapisuje pliki w wyniki/R3/<data_id>/. Zapis <data_id> oznacza katalog nadany automatycznie, a nie nazwę do ręcznego utworzenia. Odczytaj rzeczywistą ścieżkę z komunikatu Wyniki. Zachowaj nazwy: porownanie_kontekstu.json.

Zapisz notebook przez Ctrl+S. Nie zastępuj nazw słowami final lub ostateczny. Do przekazania wybierz uzupełniony notebook i właściwy katalog wyników według ustaleń prowadzącego; karta nie dodaje nowych zasad zaliczenia.

Lista kontroli przed zakończeniem

- □ Otworzyłem właściwy notebook i zachowałem dane źródłowe.
- □ Wszystkie pola UZUPEŁNIJ są zastąpione własną analizą.
- □ Rozróżniam pełny kontekst, niepełny fragment i brak dokumentu.
- □ Wskazuję ograniczenie porównania A/B.
- □ Otworzyłem plik wynikowy i sprawdziłem zgodność z analizowaną próbą.
- □ Zapisałem notebook oraz oznaczyłem rzeczywisty sposób pracy.

Gdy pojawi się problem

Objaw	Najpierw sprawdź
Nie można znaleźć pakietu lub pliku	Rozpakuj cały katalog Student. Sprawdź, czy obok notebooki znajdują się dane oraz kod.
W raporcie pozostało UZUPEŁNIJ	Zmień pola w komórce oceny, uruchom ją ponownie i przeczytaj zapisany raport.
Brak połączenia z modelem	Sprawdź uruchomienie Ollama i konfiguracja.json. Zmianę na demo oznacz jawnie; program nie robi tego automatycznie.
C zawiera szczegóły nieobecne w urwanym fragmencie	Zaznacz je jako dopowiedzenie; nie uznawaj zgodności z pełną instrukcją za zgodność z wejściem C.

Zasada końcowa: zachowaj oryginalny wynik i własne uzasadnienie. Jeśli model się pomylił, opisz błąd zamiast poprawiać surową odpowiedź.